

שער דקדוק המלים

עדר הגה נשלטו משקלי השמות ודקדוקם ואם לא כתבתים לך כלם מאשר כתבתי לך תבין לכל אשר תמצא כמו שאמר החכם תן רחמם ויחכם עוד. ואומר ישמע חכם ויוסף לקח ונכון תחבולות יקנה:

שער דקדוק המלים.

המלים הם מלים לבד שאינם שם לכל דבר אלא הם משמשות בשמות ובפעלים כמו שתאמר ראובן הרג שמעון לא נודע מי ההרג ומי ההרג, ובשתאמר ראובן הרג את שמעון הגה מלת את נפל על הפעול ונודע כי שמעון הוא ההרג לפיכך בדבר שהוא מבואר מי הפועל והפעול לא הוצרכו למלת את, ואמרו, למן היום אשר ברא אלקים אדם על הארץ (דברים ז') ואע"ג שאמרו, ברא אלקים את השמים ואת הארץ (ראשית ח'). ויברא אלקים את האדם (שס). הוא תוספת באור או לבטל דעת המינים, ואמרו, הרגו איש (ראשית מ"ט). יהרגו בברד גפנם (מ"ט ע"ח). וכשאמרו, הרגו לאבנר (ש"נ י'). היו מספיקין בלא למ"ד אלא שנהגו תוספת באור בכקיות, וכן כשהגפעל לבדו לא הוצרכו למלת את אלא שפעמים אמרו בן עם הפעול לבדו לתוספת באור כמו, ולא יפס את לבב אהיו בלבבו (דברים ז'). יחלק את הארץ (מדנר ז"ו) יומת נא את האיש הזה (ימ"י ל"ח). היקם את דברי יהונדב (שס ל"ה). והקדימו הפועל לפעול, ובשהדבר מבואר הספיקו בלא את ובלא הקדמת פועל לפעול, ואמרו, לכן באבל קש לשון אש וחישש להבה ירפה (ישעיה ה') אבנים שחקו מים (ח"ו י"ד). מים תבעה אש (ישעיה ס"ד). וכן שאר המלים משמשת כל אחת ואחת לפי מקומו כמו שאנו עתידים לבאר בחלק הענין בעזרת האל, ושמש את בשני פנים האחת שמורה על עצם הפועל והשני במקום עם והתחברו עם הבגוים על זה הדרך את בצירי ובמקף בסגול ובא בצירי ובמקף, את-כל גבוה יראה (ח"ו מ"ח). חולתי מקף בא בסגול בשלש מקומות, את נאון יעקב אשר אהב סלה (מ"ז). כי את אשר יאהב ה' יוכיח (מ"ז ג'). בהצותו את ארם נהרים (מ"ז ס'). הגח שבין [א] האליף והתי"ו שהוא עי"ן הפעל שלו שב בתולם עם הבגוים פעם בר"ו ופעם בלא ו"ו אותי, אותך ובהפסק אותך התי"ז

קמוצה

[א] כי שרש את הוא אות. ולאו את אהבה לשון עם הוא ג"כ מזה האורח לדעת